

חוק העדות בבתי משפט נכריים *1856

(השנה ה'ט"ט והפ' למלכות ויקטוריה, פרק 113).

חוק הקובע הוראות בענין גביית עדות במושבות הוד מלכותה
לענינים אזרחיים ומסחריים העומדים לבירור בפני
בתי משפט נכריים

[29 ביולי, 1856]

הואיל ויש צורך לקבוע הקלות לגביית עדות במושבות הוד מלכותה בנוגע
לענינים אזרחיים ומסחריים העומדים לבירור בפני בתי משפט
נכריים; לפיכך מחוקקת בזה הוד מלכותה המלכה בעצתם ובהסכמתם
ובהרשאתם של הלורדים הדתיים והחילוניים ושל נבחרי העם
שנתכנסו בפרלמנט הזה, לאמור:

I. אם נראה לבית משפט או לשופט שיש לו סמכות עפ"י חוק זה, על
יסוד בקשה לצורך זה, כי איזה בית משפט בעל שפוט מוסמך בארץ נכריה
שבפניו עומד לבירור ענין אזרחי או מסחרי, רוצה לקבל ביחס לאותו ענין, את
עדותו(ם) של עד(ים) שבתוך השפוט של בית המשפט הנזכר לראשונה, או של
בית המשפט שאותו שופט שייך לו או של אותו שופט, מותר לו לאותו בית
משפט או לאותו שופט לצוות לחקור את העד או העדים הללו בשבועה או עפ"י
שאלות ותשובות או בצורה אחרת בפני כל אדם או בני אדם המוזכרים באותו
צו; ואותו בית משפט או שופט מותר להם באותו צו, וכן מותר לכל שופט או
בית משפט שיש להם סמכות עפ"י חוק זה בצו אחר, לפקוד על כל אדם שיוזכר
בצו לבוא לחקירה או להביא כל כתב או מסמך בענין זמן החקירה, מקומה
ואופן עריכתה וכן בכל הענינים האחרים הכרוכים בכך, ככל אשר יראו לנכון
ולצורך; ומותר לבצע כל צו כזה ממש כדרך שמבצעים צו שנתן אותו בית משפט
או שופט במשפט העומד לבירור בפני אותו בית משפט או אותו שופט.

צו לחקירת עדים
בארץ הזאת ביחס
לענינים אזרחיים או
מסחריים העומדים
לבירור בפני בית
משפט נכרי

II. ציר או בא כח דפלומטי אחר של כל מדינה נכריה שהוכר בתפקיד
זה ע"י הוד מלכותה, וכשאין בא כח דפלומטי כזה, הקונסול הכללי או הקונסול
של אותה מדינה נכרית בלונדון, שהוכר בתפקיד זה ע"י הוד מלכותה, שחתמו
על תעודה האומרת כי כל ענין שבגיננו הוגשה בקשה עפ"י חוק זה הוא ענין

תעודה מאת ציר וכו'
הריהי תוכנה מספקת
על הבקשה